02.1R

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука

02-04-2021

US-02-13-1-267-3/19

Broj: S1 3 U 033019 19 U
Sarajevo, 31.03.2021.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović kao predsjednik vijeća, Efraima Čosića i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Financ d.o.o. Mostar, ulica Augusta Šenoe broj 16, kojeg zastupa punomoćnik, Sanel Nezirić advokat iz Sarajeva, ulica La Benevolencija broj 2, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1210-5/19 od 13.06.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 31.03.2021. godine, donio je sljedeću,

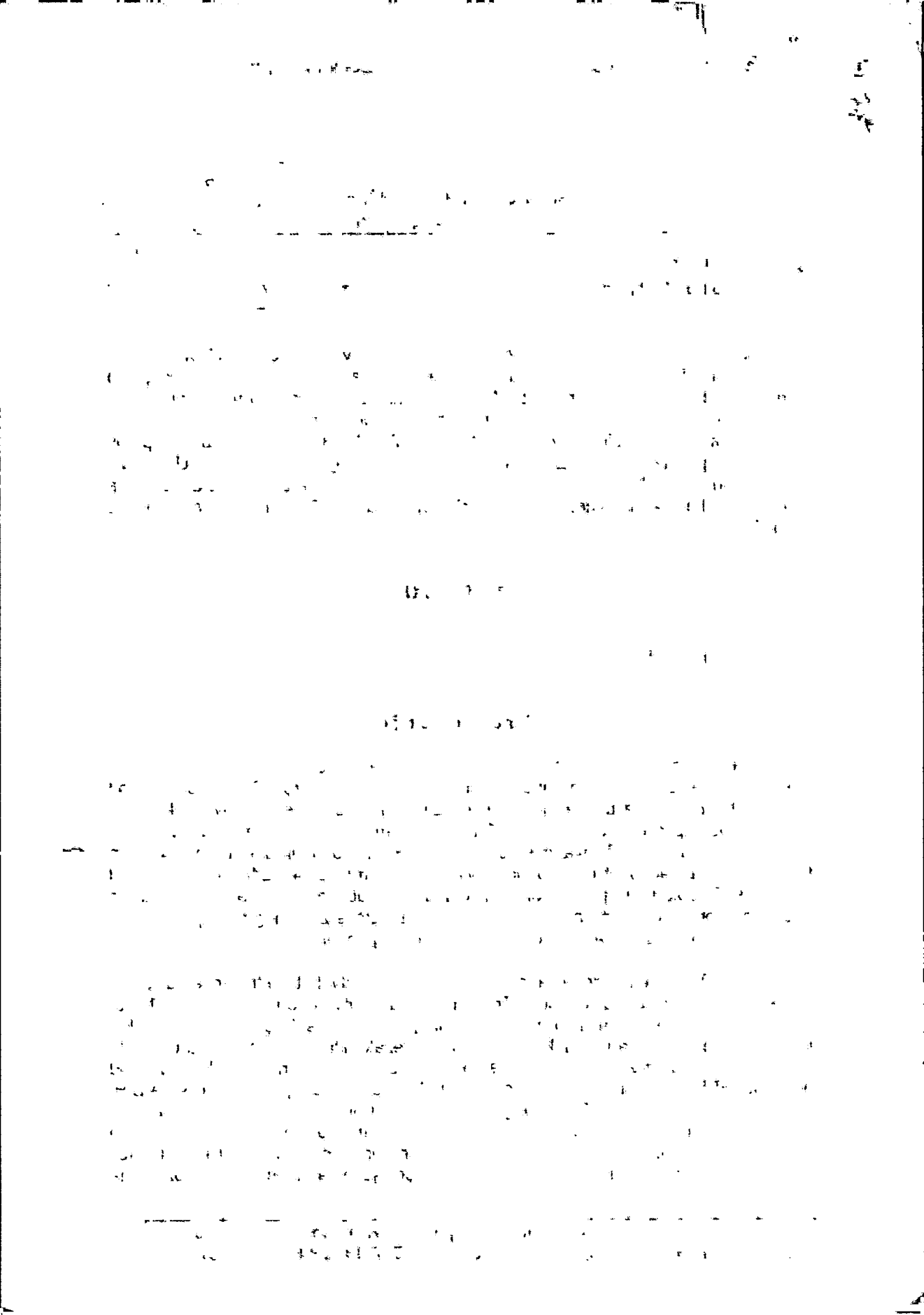
P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom 1. i 2. pobijanog rješenja, uvažena je žalba tužitelja i poništena tenderska dokumentacija ugovornog organa, Opština Han Pijesak broj: 02-404-335/17 od 31.10.2017. godine, a uvažen je i zahtjev za povrat naknade troškova pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM. Stavom 3. i 4. istog rješenja, uvažen je zahtjev za naknadu troškova postupka u visini Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokat („Službene novine FBiH" broj 22/04 i 24/04) u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen, kao neosnovan, te je obavezan ugovorni organ da tužitelju nadoknadi troškove žalbenog postupka u visini iz stava 3. u roku od 15 dana od dana izvršnosti ovog rješenja.

Protiv stava 3. konačnog rješenja, a koji se odnose na advokatske troškove, tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnih propisa i bitnih povreda odredbi upravnog postupka. Naime, tužitelj cijeni da je odluka o troškovima nezakonita jer je donesena u skladu sa članom 18. stav 2. i člana 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH. Tuženi je u ponovnom postupku, postupajući po presudi Suda BiH, odlučivao o osnovanosti žalbenih prigovora tužitelja i donio sasvim novo rješenje koje je doneseno na štetu tužitelja jer su mu određeni troškovi niži nego u provbitno donesenoj presudi. To znači, da je tuženi pogrešno primjenio odredbe Tarife. Tužitelj navodi, da se tuženi u obrazloženju osporenog rješenja neosnovano poziva na

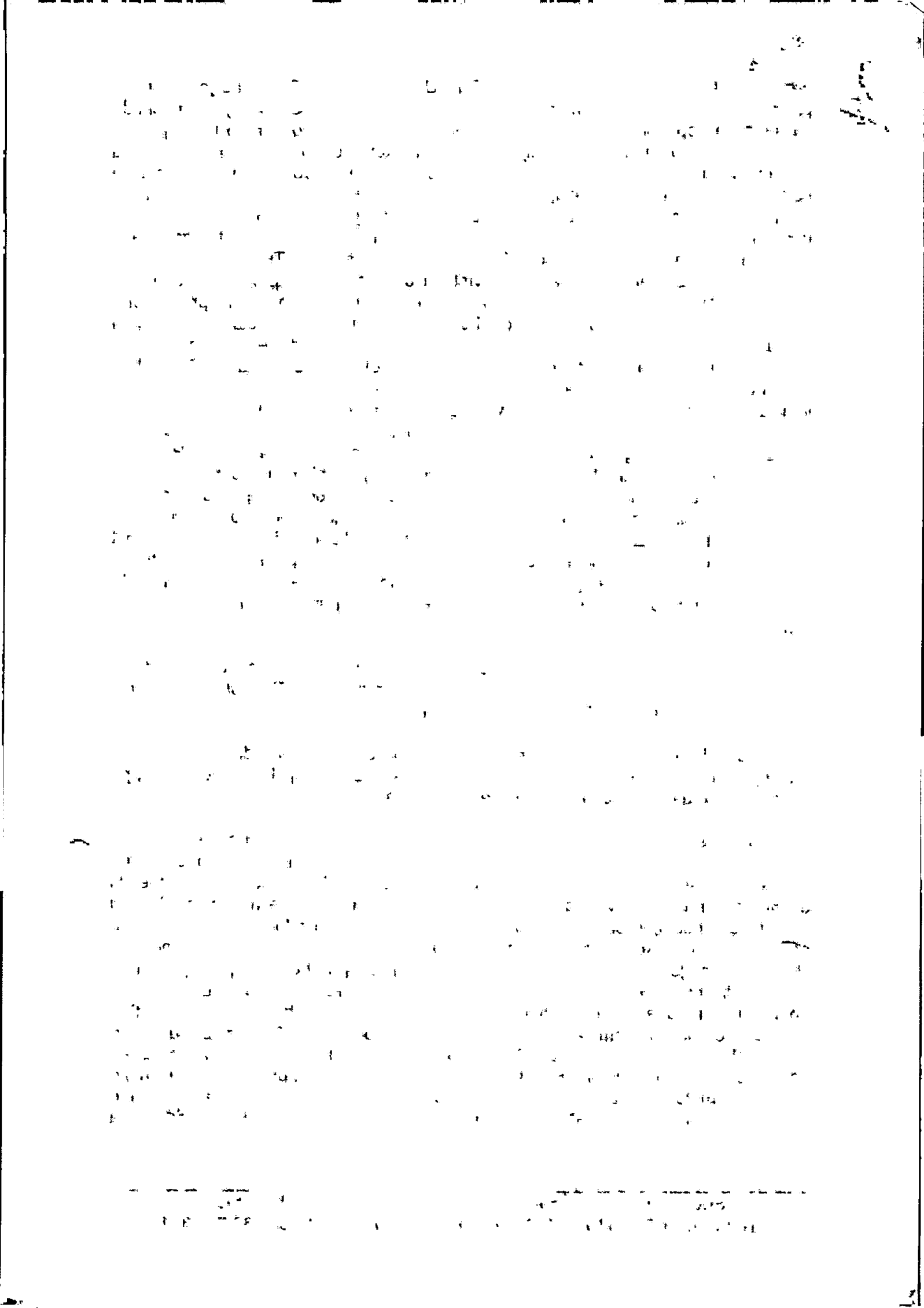

presudu suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine jer se u toj presudi ne obrazlaže po kom pravnom osnovu se troškovi obračunavaju na način da su nabavke neprocjenjive vrijednosti. Tužitelj smatra, da u pobijanom rješenju nisu obrazloženi razlozi iz kojih je dodijeljen iznos troškova, odnosno način na koji su ti troškovi utvrđeni, a osim toga, sastav žalbe se ne može podvoditi pod sastav ostalih podnesaka kao što su zahtjevi, prijedlozi i slično. U skladu sa odredbom člana 14. 15. i 18. Zakona o javnim nabavkama BiH, precizno je propisano na koji način će ugovorni organ odrediti vrijednost nabavke a u skladu sa članom 108. istog zakona je propisana visina naknade za pokretanje žalbenog postupka. Tužena, bez ikakvih argumenata postupak javne nabavke svrstava u neprocjenjive predmete, iako je u Zakonu o javnim nabavkama BiH u više odredaba propisano, da je procjenjena vrijednost javne nabavke obavezan dio i same odluke i da je obavezna u žalbenom postupku. Tako je i u odredbi člana 64. i 65. ZJN propisano, da je jedan od kriterija za dodjelu ugovora uvijek i cijena ponude, odnosno okvirnog sporazuma. Dakle, bez obzira da li se radi o žalbi na tenderski dokument ili odluku, svaki od tih postupaka ima jasno određenu vrijednost nabavke. U konkretnom slučaju, ugovorni organ je predmetnu nabavku označio na iznos od 18.000,00 KM bez PDV-a, a tuženi nije obrazložio zašto je ocijenio da je postupak konkretne nabavke neprocjenjiv. Posebno treba cijeniti, da je konkretna nabavka procjenjiva jer je pobijanim rješenjem tužitelju izvršen povratak uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM. Osim toga, u konkretnom slučaju se postavlja pitanje, kako je u smislu odredbe člana 93. ZJN, tuženi, Ured filijala Banja Luka utvrdio svoju nadležnost ukoliko je predmet neprocjenjiv. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi stav 3. (tri) osporenog rješenja i predmet vrati na ponovni postupak, te obaveže tuženog da tužitelju naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 842,40 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije. Ugovorni organ je svojim podneskom predložio da se tužba uvaži a pobijano rješenje poništi jer tužitelju ne pripadaju troškovi postupka.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi, da je osporenim rješenjem, postupajući po presudi ovog suda broj: S1 3 U 027388 18 U, uvažena žalba tužitelja i poništeno prvobitno doneseno rješenje tuženog, kojim je tužitelju uvažena žalba, poništen Tenderski dokument, a o zahtjevu za troškove postupka odlučeno djelimično. Sud je u navedenoj presudi ocijenio, da je tužiteljev zahtjev istaknut u žalbi bio opredijeljen na poništenje tenderske dokumentacije i tužitelj je sa tim zahtjevom uspio u cjelosti, zbog čega mu je tuženi bio u obavezi dosuditi i cjelokupne troškove postupka, a ne samo djelimično kako je to učinio osporenim rješenjem. Postupajući u skladu sa uputama iz presude, tuženi je donio novo rješenje, kojim je žalbu uvažio u cijelosti te je odlučio o postavljenom zahtjevu za naknadu troškova podnešenja žalbe, u skladu sa odredbama člana 18. stav 2. i 33. Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH" broj 22/04 d i 24/04). Dakle, prilikom odlučivanja o postavljenom zahtjevu za troškove, tuženi je primijenio tarifni broj Advokatske tarife u neprocjenjivim stvarima, što u konkretnom slučaju iznosi 280,80 KM, u skladu sa

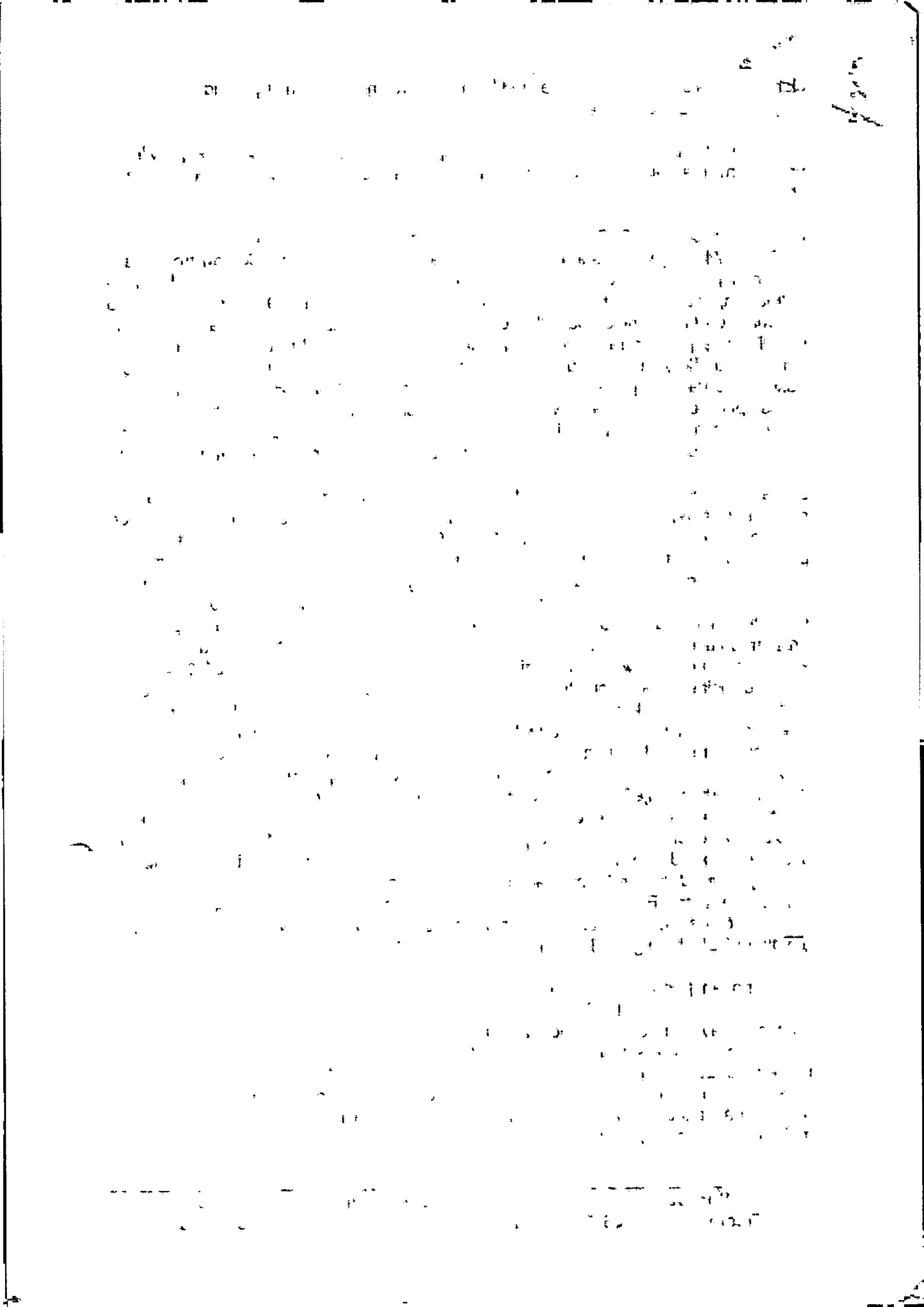
članom 18. stav 2 Tarife, a sve u skladu sa stavom zauzetim u presudi suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog prava, nakon prethodno pravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

Odredbama člana 120. Zakona javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) je propisano, da je za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona, nadležan Ured za razmatranje žalbi BiH. U skladu s citiranom odredbom člana 119. ovog zakona, ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovog zakona ili podzakonskih akata, privredni subjekat ima pravo od ugovornog organa zahtijevati naknadu troškova za pripremu ponude i troškova učešća u postupku javne nabavke. Dalje, u smislu člana 105. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku.

Dakle, nije sporno se troškovi postupka, generalno, ne dosuđuju u odnosu na broj navoda iz žalbe, nego u odnosu na uspjeh zahtjeva koji je postavljen u žalbi. Zbog toga je presudom ovog suda broj: S1 3 U 027388 18 U i uvažena žalba tužitelja i predmet vraćen tuženom na ponovno odlučivanje. U ponovnom postupku tuženi je postupio po presudi suda i donio rješenje kojim je cijelosti uvaži žalbu i donio odluku o troškovima. Suprotno prigovorima iz tužbe, osporeno rješenje nije doneseno na štetu tužitelja nego je u ponovnom postupku, u skladu sa uputama iz presude, prilikom odlučivanja o visini troškova, tuženi i bio dužan postupiti u skladu sa stavom zauzetim u presudi ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 U od 27.09.2018. godine u pogledu visine dodijeljenih troškova. Dakle, navedenoj presudi, zauzet je stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U toj presudi, apelaciono upravno vijeće je zauzelo stav da se u predmetima javnih nabavki, radi o neprocjenjivim predmetima bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. Navedenom odlukom apelacionog vijeća je potvrđena presuda koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, dana 13.06.2018. godine i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude. Stoga, nije osnovan prigovor iz tužbe kojim se ukazuje da tuženi nije obrazložio presudu na koju se poziva jer tuženi to nije bio ni dužan obzirom da se u suštini u presudi iznosi stav da su predmeti javnih nabavki neprocjenjivi. U konkretnom slučaju, kako se radi o punomoćniku na kojeg se primjenjuje Tarifa Federacije BiH, to je tuženi kao osnovicu za obračun primijenio odredbu člana 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH" broj: 22/04 i 24/04).

Nije osnovan prigovor, da je u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BIH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), jasno propisano da je postupak javne nabavke procjenjiv u svakoj fazi, pa je u konkretnom slučaju procjenjena vrijednost javne nabavke 18.000,00 KM, a tužitelj je uplatio i naknadu za porketanje žalbenog psotupka u iznosu od 500,00 KM. Ovo iz razloga, jer se navedene zakonske odredbe, član 107. i 108. ZJN, koje tužitelj navodi u tužbi, odnose na naknadu za pokretanja žalbenog postupka i ne mogu se primijeniti na troškove upravnog postupka. To znači, da se naknada za pokretanja žalbenog

postupka, u smislu navedenih zakonskih odredbi, ne može primijeniti na troškove postupka koji su regulisani posebnim zakonskim propisima.

U konačnici, neosnovano se tužbom ukazuje da se podnesak ne može smatrati žalbom. Ovo iz razloga jer je u skladu s članom 56. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) propisano, da se pod podnescima podrazumijevaju zahtjevi, obrasci za automatsku obradu podataka, prijedlozi, prijave, molbe, žalbe, prigovori i druga priopćenja kojima se pojedinci obračaju organima.

Stoga, pobijano rješenje sadrži valjane razloge odnosno obrazloženje na osnovu kojeg je tuženi odredio iznos troškova. Rješenje sadrži obrazloženje, u skladu sa odredbom člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), kao i sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2. tog zakona.

U skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), obzirom da je tužba, kao neosnovana, odbijena, to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović

